عکس‌ها: فدراسیون دو و میدانی

تیم ۱۱ نفره دو و میدانی در بازی‌های آسیایی ناگویا
تکرار بعد از ۶۸ سال

گزارش یک

محسن وظیفه
خبرنگار

تیم ملی دوومیدانی ایران با یازده ورزشکار راهی بیستمین دوره بازی‌های آسیایی می‌شود؛ تیمی جوان و البته پرامید که بعد از پشت‌سر گذاشتن روزهای پرحاشیه فدراسیون دوومیدانی حالا راهی بازی‌هایی می‌شود که می‌توان امید زیادی به موفقیت آن داشت. این تیم برخلاف نگاهی که به فدراسیون وجود دارد خوب آماده شده و به‌خصوص در آخرین رکوردگیری، رکوردهایی ثبت شد که امید زیادی برای رسیدن به مدال علی‌الخصوص مدال طلا به وجود آورده است. این تیم قرار بود با ۱۴ نفر در ناگویا حضور داشته باشد اما در نهایت سه نفر خط خوردند و حالا با هفت ورزشکار مرد و چهار ورزشکار خانم راهی ناگویا می‌شود تا این دوره از بازی‌ها را چنان بسازد که شاید کمتر کسی توقع دارد.

محمدرضا طیبی و حسن عجمی در پرتاب وزنه، علی امیریان در ۸۰۰ متر، صادق صمیمی در پرتاب دیسک، حسین نوری در ۱۵۰۰ متر، حسن تفتیان در ۱۰۰ متر، بنیامین یوسفی در ۱۰۰ و ۲۰۰ متر، زهرا زارعی در ۲۰۰ و ۴۰۰ متر، فاطمه محیطی‌زاده در هفتگانه، ریحانه مبینی در پرش طول و مریم کاظمی در پرش سه‌گام نفرات اعزامی به بازی‌های آسیایی ناگویا هستند.

این ورزشکاران پس از پشت سر گذاشتن حدود ۱۸ ماه حضور در اردو و شرکت در رقابت‌های مختلف از جمله مسابقات جایزه بزرگ، رکوردگیری‌های داخل اردو، رقابت‌های بین‌المللی بلاروس و مسابقات قهرمانی کشور در شیراز در فهرست نهایی اعزام به بازی‌های آسیایی ناگویا قرار گرفتند.

ناگویا ۲۰۲۶ شبیه به توکیو ۱۹۵۸

در ترکیب ۱۱ نفره دوومیدانی ایران ۱۰ نفر برای اولین‌بار در بازی‌های آسیایی به میدان می‌روند و یک نفر هم برای بار چهارم در این بازی‌ها حضور دارد. درست مثل بازی‌های ۱۹۵۸ توکیو که ایران با ۱۰ دوومیدانی‌کار به میدان رفت که فقط یک نفر تجربه حضور در بازی‌ها را داشت درست مثل الان اما عجیب است که آن تیم جوان درخشان ظاهر شد و این یعنی می‌توان به این تیم جوان هم امید داشت. علی باغبان‌باشی، محمود خلیق‌رضوی، جعفر رستمی، روح‌الله رحمانی، ضیاالدین کمانی، کریم زاندی، داریوش فرابی، آگاه مهوش و حسنی صندبه هشت مرد و دو خانم اعزامی به بازی‌های ۱۹۵۸ بودند. در این تیم فقط علی باغبان‌باشی سابقه حضور در بازی‌های دوره قبل را داشت و بقیه تیم اولین حضور خود را تجربه می‌کردند اما با این حال محمود خلیق‌رضوی در ۱۵۰۰ متر مدال طلا و در ۸۰۰ متر مدال نقره را کسب کرد تا این تیم جوان شده یک موفقیت خوبی را هم کسب کرده باشد. این یعنی در این دوره هم می‌توان به این تیم جوان‌شده امید داشت.

پرتاب وزنه و شانس مدال طلا

در پرتاب وزنه تیم ملی ایران دو نماینده دارد؛ محمدرضا طیبی و حسن عجمی که با دو رکورد متفاوت به این بازی‌ها می‌روند. محمدرضا طیبی در مسابقات قهرمانی آسیا که به میزبانی کره‌جنوبی برگزار شد، مدال طلا را کسب کرد و حالا این امید وجود دارد که بتواند این طلا را باز هم به دست بیاورد.

محمدرضا طیبی با رکورد ۲۰٫۷۵ متر راهی بازی‌های آسیایی می‌شود که اگر همین رکورد را پرتاب کند و رقبایش هم با همان بهترین رکوردها بیایند، مدال برنز برای طیبی است. تاجیندرپال سینگ تور از هند را باید مهمترین رقیب طیبی دانست که با ۲۱٫۰۳ متر شانس اول مدال طلا است. بعد از او شینگ جیالیانگ از چین با ۲۰٫۹۵ متر حضور دارد که او شانس مدال نقره را دارد. حسن عجمی ۲۰٫۱۷ متر را در بازی‌های ساحلی سانیا پرتاب کرد که بهترین رکوردش بود و توانست به مدال طلا برسد. او بالاتر از محمد تولو از عربستان در رده چهارم قرار دارد. اگر رقابتی در این مسابقات شکل بگیرد بین طیبی، تور و شینگ خواهد بود. تور سابقه دو طلای بازی‌های آسیایی را دارد و شینگ هم در قهرمانی آسیا ۲۰۲۵ با ۱۹٫۹۷ متر دوم شد.

امیریان برای طلا می‌دود؟

در دوی ۸۰۰ متر علی امیریان از ایران حضور دارد. او هم در مسابقات پرسروصدای کره‌جنوبی به مدال نقره رسید که البته رکوردش واقعاً خوب بود. امیریان در ۲۰۲۶ رکورد ۱:۴۷٫۲۳ داشته و World Athletics او را در رتبه ۱۰۱ جهان در رده‌بندی یک سپتامبر قرار داده است. در سطح آسیا، رکوردها در حدود ۱:۴۵ تا ۱:۴۷ هستند. امیریان در قهرمانی آسیا ۲۰۲۵ نیز در همین سطح رقابت کرد. البته نکته مهم در این مسابقات این است که رکورد شخصی به‌تنهایی تعیین‌کننده نیست؛ تاکتیک مسابقه و جایگیری در ۲۰۰ متر آخر اهمیت زیادی دارد.

فاصله زیاد با طلای حدادی

صادق صمیمی در پرتاب دیسک نماینده ایران است. صمیمی پا جای پای احسان حدادی می‌گذارد که یکی از بهترین‌های دنیا در این ماده بوده و حالا به‌عنوان رئیس فدراسیون به این مسابقات نگاه می‌کند. البته صمیمی شاید بتواند در این ماده بعد از کنار رفتن احسان حدادی، چهره جدید ایران در سطح بازی‌های آسیایی باشد. در دوره قبل حسین رسولی به مدال طلا رسید اما او بلایی سر خودش آورد که بعید است دیگر بتوان او را در اطراف تیم ملی دید. صمیمی متولد ۲۰۰۲ است و با ۲۴ سال سن می‌تواند چندین سال در این مسابقات بدرخشد. رقبای اصلی آسیایی او در وهله اول چینی‌ها هستند؛ فنگ بین نام مهم‌ترین رقیبش است. فنگ رکورد شخصی ۶۹٫۱۲ متر دارد، قهرمان جهان ۲۰۲۲ شده و در بازی‌های آسیایی هانگژو با ۶۷٫۹۳ متر طلا گرفت. برای صمیمی در مسابقات قهرمانی ایران ۲۰۲۵، ۵۵٫۳۳ متر ثبت شده اما در شهریورماه هم یک رکورد ۶۰.۰۶ ثبت شده است، هرچند رکوردهای جوانان او بالاتر بوده اما همین نشان می‌دهد که او فاصله زیادی با مدال طلا دارد.

دویدن برای سکو؟

در ۱۵۰۰ متر دوبنده تیم ملی به حسین نوری رسیده است. او حالا شباهت زیادی به محمود خلیق‌رضوی دونده ایران در بازی‌های ۱۹۵۸ دارد که در مسابقات ۱۵۰۰ متر و در اولین حضورش به مدال طلا رسید. نوری هم در اولین حضورش این شانس را دارد که یک مدال از این بازی‌ها کسب کند اما باید خیلی دقیق و بدون اشتباه باشد. نوری در مسابقات قهرمانی داخل سالن آسیا ۲۰۲۶ در فینال ۳:۵۳٫۵۷ دوید و هفتم شد. در همان فینال ذکریا الاحلامی ۳:۴۳٫۷۵، نورسلطان کنشبکوف ۳:۴۴٫۷۵، لیو دژو ۳:۴۵٫۰۶، بدر السعد ۳:۴۷٫۶۸، و امیرفرزام صفری ۳:۴۹٫۳۳ دویدند. بنابراین اگر همین سطح حفظ شده باشد، نوری برای قرار گرفتن در جمع مدعیان باید رکوردش را چند ثانیه پایین بیاورد وگرنه دویدن او فقط به درد تماشاگران روی سکو می‌خورد.

بازگشت کاپیتان

تنها با تجربه تیم ملی دوومیدانی در بازی‌های آسیایی حسن تفتیان است. دونده خوش‌استیل با ۱۰٫۰۳ که در مسابقات جایزه بزرگ شیراز ثبت کرد، امید زیادی را متوجه خودش کرده است. خیلی‌ها او را تمام شده می‌دانستند اما حالا به امید اول تیم تبدیل شده است. تفتیان برای بار سوم این رکورد را ثبت کرد اما به‌دلیل افتش در سال‌های اخیر امسال ۱۰٫۲۶ ثانیه را ثبت کرده است. رقبای آسیایی این دوره شامل دوندگان ژاپن، چین، عربستان، قطر و هند هستند. در ژاپن نیز تادا شوشی و یوکی کویکه در ترکیب اعلام‌شده ژاپن حضور دارند. برای مقایسه، سطح بالای آسیا در ۱۰۰ متر در محدوده ۱۰ ثانیه و حتی زیر ۱۰ ثانیه قرار دارد؛ بنابراین تفتیان برای نزدیک شدن به فینال باید چیزی نزدیک به بهترین فرم چند سال اخیرش ارائه کند. در این ماده بنیامین یوسفی هم حضور دارد. البته یوسفی علاوه بر ۱۰۰ متر در ۲۰۰ متر هم می‌دود. در ۲۰۰ متر، یوسفی در مسابقات قهرمانی ایران ۲۰٫۹۷ دوید و در گزارش‌های ۲۰۲۶ رکورد او تا ۲۰٫۸۷ ذکر شده است. در این ماده رقبای اصلی از ژاپن، چین، هند و سایر کشورهای شرق و جنوب آسیا خواهند بود. ۲۰٫۸۷ برای رقابت آسیایی زمان قابل احترامی است، اما برای مدال معمولاً باید به محدوده ۲۰٫۵ و سریع‌تر نزدیک شد.

خانم دکتر برای طلا می‌رود

ریحانه مبینی در پرش طول پدیده یک سال اخیر ایران بود. دکتر دندانساز ایران حالا می‌خواهد وارد کار طلاسازی شود. مدال طلای او در مسابقات قهرمانی آسیا که به میزبانی کره‌جنوبی برگزار شد، به دلیل حواشی که به راه افتاد خیلی به چشم نیامد اما بسیار مدال مهمی بود. مبینی در کره‌جنوبی ۲۰۲۵ با ۶٫۴۰ متر طلا گرفت اما بعد رکورد ملی‌اش را به ۶٫۴۷ متر افزایش داد که رکورد بسیار خوبی بود. هر چند که در بازی‌های ناگویا دو رقیب هندی بسیار خوب هستند؛ آنسی سوجان با ۶٫۸۸ متر در ۲۰۲۶ رکورد ملی جدید هند را ثبت کرده است و شیلی سینگ ۶٫۷۶ متر را به عنوان رکورد شخصی‌اش ثبت کرده است. هر دو ورزشکار هندی در قهرمانی آسیا به مبینی باختند اما اوضاع آنها بسیار بهتر شده و این شرایط رقابت را تغییر می‌دهد.

کاظمی سه‌گام تا مدال

مریم کاظمی در ژوئن ۲۰۲۶ رکورد ملی ایران را در پرش سه‌گام به حدود ۱۳٫۴۶ متر رساند و در مسابقات قهرمانی ایران نیز ۱۳٫۴۵ متر ثبت کرد. این ماده در آسیا سطح بالایی دارد و هند دو نماینده مهم دارد که در ترکیب هند برای ناگویا قرار گرفته‌اند. یکی از آن وشیست بوده که در فصل ۲۰۲۶ رکوردهایی در محدوده ۱۳٫۵۸ متر داشته است. بنابراین در حال حاضر کاظمی با ۱۳٫۴۶ و وشیست با ۱۳٫۵۸ با هم رقابت نسبتاً نزدیکی را دارند. فاصله در حد چند ده سانتیمتر است، یعنی این ماده از نظر رکوردی بسیار نزدیک‌تر از مثلاً دیسک مردان یا پرش طول زنان است.

هفتگانه نزدیک به طلا؟

فاطمه محیطی‌زاده در هفتگانه راهی بازی‌های آسیایی ناگویا می‌شود که جذاب‌ترین ماده زنان ایران است. محیطی‌زاده در تابستان امسال رکورد ملی ایران را به ۵۸۱۳ امتیاز رسانده است. این سومین بار در کمتر از یک سال بود که رکورد ملی را ارتقا می‌داد. او در بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی ۲۰۲۵ امتیاز ۵۵۶۲ را ثبت کرده بود که به مدال طلا رسید. قبل از آن در گرندپری تهران هم ۵۶۱۶ امتیاز را ثبت کرده بود. رقابت اصلی هفتگانه در آسیا معمولاً حول ورزشکارانی از چین، ژاپن، هند، ازبکستان و قزاقستان می‌چرخد. ژاپن میزبان مدعی اصلی کسب مدال طلا است. نکته مهم اینکه ۵۸۱۳ امتیاز محیطی‌زاده، نسبت به رکورد قبلی خودش جهش بسیار بزرگی است؛ بنابراین می‌توان با امیدواری زیادی به مسابقه او نگاه کرد.

«دختر باد» کیست؟

زهرا زارعی در ۲۰۰ و ۴۰۰ متر در این دوره از بازی‌ها شرکت می‌کند. پدیده این ماه‌های اخیر دوومیدانی که توانست رکوردشکنی‌های زیادی را از خودش به‌جا بگذارد. او در مسابقات بین‌المللی بلاروس و در دوی ۲۰۰ متر رکورد ۲۳.۰۰ ثانیه را ثبت کرد و رکورد مریم طوسی را شکست. در دوی ۴۰۰ متر هم رکورد ۵۱.۰۵ ثانیه را از خودش به‌جا گذاشت که این هم حمله به رکورد مریم طوسی بود. در جایزه بزرگ ترکمن هم ۵۱.۹۷ ثانیه را ثبت کرد با این زمان رکورد مریم طوسی را شکست. مریم طوسی با زمان (۵۲.۹۵ ثانیه) ۱۴ سال رکورددار ایران بود که این رکورد را زارعی شکست. خیلی‌ها به خودشان لقب دختر باد و از این چیزها دادند اما ظاهراً دختر باد واقعی همین زهرا زارعی است. هرچند که در سطح آسیا اما قصه متفاوت است؛ سلوا عیدناصر از بحرین در سال ۲۰۱۸ زمان ۵۰.۰۹ را ثبت کرده. بقیه رقبای او هم در همین حدود هستند و این یعنی زهرا زارعی باید رکوردهای جدیدی را در ناگویا ثبت کند تا حداقل در بین فینالیست‌ها باشد. مگر اینکه رقبا نتوانند رکوردهای خوبی بزنند و زارعی هم روز خوبش باشد و بتواند با مدال برگردد که استثنایی خواهد بود.

ایران با پیروزی نفسگیر برابر بحرین به نیمه‌نهایی رسید
حالا نوبت عبور از کره‌جنوبی است

تاپ و تور

فائزه زمانی
خبرنگار

تیم ملی بسکتبال ایران در یک بازی حساس، بحرین معمولی اما پردردسر را شکست داد تا نشان دهد از باخت‌های اخیر درس گرفته است. در یک‌چهارم نهایی بازی‌های آسیایی ناگویا، ملی‌پوشان ایران به‌خوبی می‌دانستند که هر اشتباه می‌تواند به پایان رؤیای سکوی ناگویا منجر شود. همین موضوع باعث شده بود شاگردان مانولوپولوس با احتیاط بیشتر، اشتباهات کمتر و شوت‌های دقیق‌تری وارد زمین شوند. بحرین، حریفی که بازیکنان دوتابعیتی آمریکایی و آفریقایی در اختیار داشت، آمده بود تا دست به شکار بزرگی بزند، اما در نهایت این ایران بود که نشان داد اسیر حریفی معمولی اما پردردسر نمی‌شود.

مسأله اصلی ایران در این مسابقه، حفظ برتری بود. تیم ملی در نیمه نخست فاصله‌ای مناسب ایجاد کرد و با ۹ امتیاز برتری به رختکن رفت، اما این اختلاف در نیمه دوم خیلی زود رنگ باخت. بحرین به‌تدریج خودش را از زیر فشار خارج کرد و با افزایش کیفیت شوتزنی و استفاده از اشتباهات ایران، اختلاف را به‌شدت کاهش داد. ایران وقتی ریتم بازی را در اختیار داشت، تیم راحت‌تری به نظر می‌رسید؛ توپ بهتر می‌چرخید و بازیکنان مختلف در امتیازگیری سهم داشتند. وقتی بحرین فشار را بیشتر کرد، حملات ایران ریتم کندتری به خود گرفت. حریف توانست فاصله ۱۰ امتیازی را جبران کند و حتی در کوارتر چهارم برای لحظاتی پیش بیفتد. یعنی ایران نه‌فقط یک برتری، بلکه بخشی از کنترل روانی مسابقه را هم از دست داده بود؛ اتفاقی که در چند بازی اخیر برای تیم ملی تکرار شده و شاگردان مانولوپولوس به‌راحتی برتری خود را از دست می‌دهند. در این بازی یک تفاوت مهم وجود داشت؛ در لحظه‌ای که برد می‌توانست به‌راحتی از دستان ایران سر بخورد، تجربه به داد تیم رسید. محمد جمشیدی یکی از مهم‌ترین چهره‌های بازی و به‌ویژه کوارتر چهارم بود. نقش او فقط در تعداد امتیازهایش خلاصه نمی‌شد؛ اهمیت جمشیدی در این بود که وقتی بازی به مالکیت‌های حساس می‌رسید، با استفاده از فرصت‌های طلایی ورق را به نفع ایران برمی‌گرداند. شوت دوامتیازی همراه با خطا و پرتاب آزاد او در دقایق پایانی، همان جایی بود که ایران توانست دوباره از بحرین فاصله بگیرد و حکم برد خود را امضا کند. آرمان زنگنه هم در لحظه‌ای که بحرین برای گرفتن ابتکار عمل فشار می‌آورد، با شوت سه‌امتیازی به ایران اجازه داد دوباره برتری را پس بگیرد. همچنین ارسلان کاظمی با تجربه و حضور مؤثرش در دفاع و انتقال توپ، یکی از مهره‌هایی بود که به ایران کمک کرد از آن مقطع بحرانی عبور کند. این مسابقه به‌نوعی نشان داد که در بازی‌های حذفی، فقط داشتن بازیکنانی که بتوانند امتیاز بگیرند کافی نیست؛ بازیکنانی لازمند که در لحظه‌ای که همه‌چیز به چند مالکیت محدود می‌شود، بدانند چه تصمیمی باید بگیرند. در کنار بازیکنان باتجربه، ملی‌پوشان جوانی مثل حیدری هم سهم ویژه‌ای ایفا کردند تا ایران در این مسابقه با تلفیق نیروی جوانی و تجربه، تیم برتر زمین باشد. البته این برد نباید ضعف‌های ایران را پنهان کند. تیم ملی در نیمه دوم به بحرین اجازه داد بیش از اندازه به بازی برگردد. دفاع روی شوت‌های سه‌امتیازی و کنترل جریان حمله حریف در مقاطعی دچار مشکل شد و همین موضوع باعث شد تیمی که می‌توانست مسابقه را با فاصله بیشتری ببرد، در نهایت برای پیروزی تا ثانیه‌های پایانی بجنگد؛ مشکلی که انگار هنوز در ایران حل نشده و در بازی‌های اخیر بارها تکرار شده است.

این مسأله برای مرحله نیمه‌نهایی اهمیت بیشتری دارد. بحرین نشان داد اگر به یک تیم اجازه داده شود چند حمله موفق متوالی داشته باشد، حتی اختلاف دورقمی هم در بسکتبال امروز آسیا امنیت چندانی ایجاد نمی‌کند. ایران باید از این بازی درس بگیرد که برتری امتیازی بدون کنترل ریتم مسابقه، تضمین پیروزی نیست.

در طرف مقابل، یک نکته امیدوارکننده برای ایران وجود دارد؛ تیم ملی با وجود نداشتن لژیونرهایش، در لحظه‌ای که بازی به تجربه نیاز داشت، دست خالی نبود. در نهایت، ایران در روزی که مثلث مصطفی راشد، سمپسون آمریکایی و توماس کار را برایش سخت کرده بود، با درخشش جمشیدی، شوت‌های زنگنه و حیدری جوان گلیم خود را از آب بیرون کشید و حالا باید در نیمه‌نهایی این رقابت‌ها مقابل کره جنوبی قرار بگیرد.

تأثیرگذارترین مهره کره‌ای‌ها لی هیونگ جون است که در لیگ NBA با پیراهن تیم پورتلند بازی می‌کند و حالا باید دید شاگردان مانولوپولوس فردا می‌توانند کره جنوبی مدعی را شکست داده و راهی فینال ناگویا شوند یا نه.